

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2017. évi március hó 30. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a II. rendű vádlott és védője másodfellebbezéseit elbírálva a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. október hó 21. napján kelt 14.Bf.211/ 2016/14. számú ítéletét a II. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Budaörsi Járásbíróság 2015. december hó 17. napján kihirdetett 4.B.489/2015/30. számú ítéletével:

- I. rendű vádlottat 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntette [egy esetben a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb/, bc/ és be/ pontjai, (3) bek. b/ pontja, két esetben a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb és bc/ pontjai, (3) bek. b/ pontja] és 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb és bc/ pontjai] miatt - halmazati büntetésül - 1 év 9 hónap, börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 évi közügyektől eltiltásra;

- a II. rendű vádlottat 3 rendbeli lopás büntette [egy esetben a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb/, bc/ és be/ pontjai, (3) bek. b/ pontja, két esetben a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb és bc/ pontjai, (3) bek. b/ pontja] és 2 rendbeli lopás vétsége [Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb/ és bc/ pontjai] miatt - halmazati büntetésül - 2 év 4 hónap, börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben velük szemben 30.000 - 30.000 forint erejéig vagyonekmozgást is elrendelt.

Mindkettőjükénél beszámította a szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt és úgy rendelkezett, hogy legkorábban büntetésük kétharmad részének kiállítását követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

A II. rendű vádlottal szemben elrendelte a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 7.B.XIX.530/2012/7. számú ítéletével, illetve a Fővárosi Törvényszék mint másod-fokú bíróság 28.Bf.XIX.5498/2013/6. számú ítéletével kiszabott 1 év tartamú, 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés végrehajtását is.

Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt tárgyakról és egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

A vádlottak és védőik enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseit elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. szeptember hó 14. napján nyilvános ülésen meghozott 32.Bf.5641/2015/3. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, 2 rendbeli lopás vétségére vonatkozó részében hatályon kívül helyezte és mindkét vádlottat érintően e bűncselekmények miatt az eljárást megszüntette. Ezt meghaladóan az I. rendű vádlott büntetésének végrehajtását - a mellékbüntetést mellőzve - 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Pontosította az előzetes fogvatartás

tartamának megjelölését, egyebekben pedig helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt jogkörében eljárva bírálta felül az elsőfokú ítéletet. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül folytatta le a bizonyítást, csupán a 2./ tényállás pont vonatkozásában azonban nem tett maradéktalanul eleget ügyfelderítési kötelezettségének, emiatt ebben e részében a tényállás felderítetlen. A sértett gépkocsijából eltulajdonított 3 darab VPN token (számítástechnikai eszköz) tekintetében ugyanis nem volt megállapítható, hogy hány sértett tulajdonában állnak, így az sem, hogy hány rendbeli lopás vétsége valósult meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelentősebb súlyú bűncselekmények mellett a felelősségre vonás szempontjából e szabálysértési értékre elkövetett cselekmények nem bírnak jelentőséggel, ezért erre nézve a bizonyítás felvételét mellőzve [a Be. 377.§ (1) bekezdés alapján] hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet és az eljárást mindkét vádlottal szemben megszüntette.

A felülbírált részben a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a meggyőző mérlegeléssel és logikai hiba nélkül megállapított, másodfokon is irányadó tényállásból helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, cselekményeiket az anyagi jogi rendelkezéseknek megfelelően minősítette és velük szemben a bűnösségi tényezők feltárásával megfelelő joghátrányt alkalmazott. A másodfokú bíróság az I. rendű vádlott esetében nagyobb nyomatékkel értékelve a javára feltárt enyhítő körülményeket, a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, a II. rendű vádlottnál azonban a kiszabott büntetés enyhítésére nem látott indokot.

A másodfokú ítélettel szemben annak kihirdetésekor a II. rendű vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be másodfellebbezést, míg azt ügyész, az I. rendű vádlott és védője tudomásul vették a másodfokú ítéletet. Ekként az I. rendű vádlott tekintetében a másodfokú határozat kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal tartotta fenn. Az irányadó tényállást és a vádlott terhére rótt cselekmények jogi minősítését nem vitatva, azon álláspontjának adott hangot, hogy a vétségi cselekmények miatti eljárás megszüntetés alapul szolgált a másodfokú eljárásban a büntetés enyhítésére. Hivatkozott még arra is, hogy állagsérelem hiányában a cselekmény enyhébb megítélésű, a másodfokú határozta meghozatala óta is további időmúlás következett be, továbbá kedvező változás állt be a vádlott személyi körülményeiben. Ezek figyelembevételével a kiszabott büntetés mérséklését kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 71/2017/1. számú átiratában nem tartotta alaposnak a másodfellebbezéseket. Rámutatott, hogy a törvényszék a járásbíróság által megállapított tényállást irányadónak tekintve helytálló jogi következtetésre jutott, amikor a II. rendű vádlott bűnösségét megállapította. Törvényesen minősítette cselekményeit és a bűnösségi tényezők figyelembevételével szabott ki vele szemben a cselekmény súlyával arányban álló joghátrányt. A felderítetlenség miatti részleges eljárás megszüntetés sem indokolja az elsőfokon vele szemben kiszabott büntetés mérséklését. Indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság tanácsülésen eljárva a II. rendű vádlottat érintően hagyja helyben a másodfokú határozatot

A fellebbviteli főügyészség harmadfokú nyilvános ülésen eljáró képviselője továbbra is a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az átiratban foglaltakat azzal egészítette ki, hogy a terhelt azonos bűncselekmény elkövetése miatt állt próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt, így kriminológiai értelemben különös visszaeső. Ő biztosította a bűncselekmény elkövetéséhez használt műszaki berendezést és társát is ő vonta bele a cselekményekbe.

Cselekményeiket ismétlődően, rendszeres haszonszerzésre törekedve valósították meg, s tettenérésük folytán, leleplezésük miatt a beismerés nyomatéka csekély. Ekként a törvényszék által kellő súllyal értékelt súlyosító körülmények mellett a kiszabott büntetés enyhítését semmi nem indokolja.

A II. rendű vádlott felszólalásában arra hivatkozott, hogy a rádió adóvevőt eredetileg horgászához vette, de megtudta, hogy ilyen bűncselekmény elkövetésére is felhasználható. Az utolsó szó jogán büntetése enyhítését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság helytállóan biztosított fellebbezési jogot az ítéletével szemben a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontja alapján, miután az elsőfokú határozat bűnösséget megállapító rendelkezésével szemben a vádlottak ellen a 2 rendbeli lopás vétsége miatt indult eljárást megszüntette.

A bejelentett másodfellebbezések nem alaposak.

A Be. 387. § (1) és (2) bekezdései alapján a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítélet minden rendelkezését és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első-, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be. 388. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

A tényállás megalapozottságának vizsgálata során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság is eljárását a perrendi szabályoknak megfelelően, kellő részletességgel és alaposággal folytatta le. Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékot beszerezte és iratszerűen, részletesen, okszerűen, az észszerűség és a logika szabályainak megfelelően értékelte. Az általa megállapított tényállás megalapozott, amelyet másodfellebbezéssel nem is támadtak, az a másodfokú eljárásban, s így a harmadfokú bíróság előtt is irányadó volt.

A tényállásból a terhelt büntetőjogi felelősségére - a helyesen alkalmazott elbíráláskor hatályos törvény alkalmazásával - levont jogi következtetés tekintetében a harmadfokú bíróság egyetértett a másodfokú bíróság álláspontjával.

A dolog elleni erőszak az elvétel fizikai akadályának leküzdését szolgáló, dologra irányuló rendeltetésellenes ráhatás, amelynek nem kell feltétlenül állagsérelmet okoznia. A tettes a fizikai ráhatást elsődlegesen a dologra nézve fejt ki, s ez adott esetben állagkárosítással is járhat. A hatályos Btk. átvette az 1978. évi kódex 2009. évi módosítását, amely szerint dolog elleni erőszaknak minősül az is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik (pl. elektromos áruvédelmi címkét).

2009. augusztus 9-e óta az olyan lopás, amelynél az elvételt például az áruvédelmi címke (lágy etikett) eltávolításával hajtják végre, dolog elleni erőszakkal elkövetettnek minősül. A lágy etikett nem tartalmaz zárszerkezetet, nincs áru megőrzési-óvási funkciója és az elvételt ténylegesen nem akadályozza. A dolog (áru) a lágy etikettel együtt is birtokba vehető. A Kúria álláspontja szerint

azonban, ha az áruvédelmi eszközt nem hatástalanítják vagy nem távolítják el, akkor alkalmas annak megakadályozására, hogy az azzal felszerelt dolog feletti uralmat az elkövető ténylegesen megszerezze. Jogellenes eltávolításának hiányában az elkövető nem gondolhatja, hogy megszerezheti az uralmat a dolog felett, mivel a jelfogó jelez és automatikus a lelepleződés (BH 2014/202.). Jelen ügyben is az előbbi példával rokoníthatóan került sor a bűncselekmény elkövetésére azzal, hogy a II. r. vádlott adóvevővel blokkolta a gépkocsit bezáró távkapcsoló működését.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 28./ pontja szerint az üzletszerűség rendszeres haszonszerzésre törekvés (alanyi oldal) ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése (tárgyi oldal) révén. Az alanyi oldal megléte elengedhetetlen feltétel, rendszeres haszonszerzésre törekvés akarat hiányában az akár rövid időközökkel elkövetett bűncselekmények esetén sem állapítható meg az üzletszerűség. (BH 2002/469.) A terheltnek felrótt vagyon elleni bűncselekmények jellegét tekintve nem kétséges, hogy rendszeres haszonszerzést tükröznek, üzletszerű minősítésük tehát törvényes (EBH 2007/1678.).

A fentiek szerint a harmadfokú bíróság egyetértett a másodfokú bíróság indokolásával, amely valamennyi lényeges kérdésben állást foglalt.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék teljeskörűen feltárta a bűnösségi tényezőket és kellő nyomatékkaal értékelte eljárva a II. r. vádlott javára szolgáló enyhítő körülményeket. A büntetett előéletű, ténybeni beismerésben lévő vádlottnál az eljárás neki fel nem róható elhúzódaa miatt helyesen alkalmazott a büntetés közép mértékével egyező tartamú szabadságvesztést, ami megfelelő joghátrány. A II. r. vádlott ugyanilyen cselekmény miatt kiszabott felfüggesztett büntetés próbaideje alatt, mást is bűncselekménybe sodorva valóaított meg kétszeresen minősülő cselekményeket. A belső arányoaaág követelményét is szem előtt tartva a II. r. vádlott büntetése enyhítését a másodfokú bíróság eljárást megszüntető rendelkezése sem indokolta.

Abban sem tévedett a törvényszék, hogy a terhelttel szemben a szabadságvesztéaaal arányban állóan közügyektől eltiltaa mellékbüntetését is kiszabott.

A vagyonek kobzaa alkalmazaaával a másodfokon eljárt törvényszék a Btk.74. § (1) bekezdés a/ pontjaában foglalt kötelező rendelkezéaaak szerzett érvényt, s annak mértéke is megfelel az anyagi jogi szabályoaknak.

A másodfokú ítéletnek az elsőfokú ítélet járulékos (így a felfüggesztett büntetés végrehaajtaaának elrendelésével, a feltételes szabadsággal, a bűnjelekkal és a bűnügyi költséggel kapcsolatos) döntéseit helybenhaagyó rendelkezéaaei, illetve az előzetes fogvatartaaa zárónapjaának rögzítése is törvényesek.

A fentiek alapjaán a bejelentett másodfellebbezések kapcaán a Fővároai Ítéloáábla mint harmadfokú bíróság a II. rendű vádlottaat érintően a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokait elfogaava - a Be. 385.§-ára figyelemmel, a Be. 513.§ (3) bekezdése szerinti nyilvános üléaa, a Be. 397. §-a alapjaán helybenhaayta.

Budapest, 2017. március hó 30. napjaán

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sebe Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Halász Etelka s.k.
bíró

A Budapest Környék Törvényszék mint másodfokú bíróság 2016. október hó 21. napján kelt 14.Bf.211/2016/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 4.Bhar. 39/2017/5. számú végzésével a II. rendű vádlottal szemben 2017. március hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2017. március hó 30. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke